

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 119/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. Ľ. A., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Komárno v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 169/98 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. Ľ. A. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. marca 2008 doručená sťažnosť JUDr. Ľ. A. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Komárno (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 169/98.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 8 C 169/98 sa sťažovateľ domáhal zaplata 13 295 Sk s príslušenstvom z titulu odmeny za právne zastupovanie odporkýň. Okresný súd rozsudkom z 25. marca 2003 čiastočne vyhovel návrhu sťažovateľa, priznal mu nárok na zaplata 7 617 Sk s príslušenstvom a vo zvyšku návrh zamietol. Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) ako súd odvolací zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že návrh zamietol. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ dovolanie, o ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozhodol tak, že zrušil rozsudky krajského súdu aj okresného súdu a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Okresný súd opäť rozhodol o veci rozsudkom z 5. júna 2006, priznal sťažovateľovi sumu 5 832 Sk s príslušenstvom a vo zvyšnej časti jeho návrh zamietol. Proti rozsudku podal sťažovateľ, ako aj odporkyne odvolanie. Odvolací súd rozhodol rozsudkom č. k. 8 Co 218/2006-232 z 12. júla 2007 napadnutý rozsudok vo vyhovujúcej časti zmenil tak, že ho zamietol, v časti návrhu nad sumu 5 832 Sk do 7 617 Sk rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a vo zvyšnej časti nad sumu 6 192 Sk do 13 809 Sk rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie v tejto časti zastavil. Sťažovateľ napadol rozsudok krajského súdu dovolaním, ktoré najvyšší súd uznesením sp. zn. 2 Cdo 225/2007 zo 17. decembra 2007 odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s § 243b ods. 4 OSP, pretože smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

Podľa názoru sťažovateľa je konanie v jeho veci poznačené zbytočnými prietahmi. V sťažnosti uvádza: *„Nečinnosť, neefektívnosť a nesústredenosť na potrebné dôkazy, vzhľadom na veľké časové odstupy medzi jednotlivými úkonmi súdov ako aj súčasný stav takmer po 10 rokov vec nie je skončená, nemožno podľa názoru sťažovateľa v takejto jednoduchej veci ničím ospravedlniť.“*

Sťažovateľ ďalej v sťažnosti namieta, že sa okresný súd ani krajský súd neriadili právne záväzným názorom najvyššieho súdu, znovu o veci rozhodli jednostranne v jeho neprospech a ich konanie je poznačené tými istými nedostatkami, ktoré im vytkol najvyšší

súd v rozsudku sp. zn. 3 Cdo 179/2004 z 27. októbra 2005. Podľa názoru sťažovateľa je rozsudok krajského súdu sp. zn. 8 Co 218/06 z 12. júla 2007 poznačený inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) OSP a dovolanie proti tomuto rozsudku bolo prípustné podľa § 238 ods. 1 OSP. Uznesenie dovolacieho súdu zo 17. decembra 2007 je preto podľa jeho názoru nesprávne a v rozpore so zákonom.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v jeho veci takto rozhodol:

„1, Základné právo sťažovateľa JUDr. L. A. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR ako i v čl. 127 Ústavy SR bolo postupom Okresného súdu v Komárne porušené.

2, Zrušuje sa rozsudok Okresného súdu v Komárne zo dňa 5. 6. 2006 sp. zn. 8 C 169/98, rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 12. 7. 2007 sp. zn. 8 Co 218/2006, uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 17. 12. 2007 sp. zn. 2 Cdo 225/2007.

3, Okresnému súdu v Komárne prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 169/98 konal bez ďalších prietahov a v súlade so zákonom.

4, JUDr. L. A. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 100.000,- Sk (slovom stotisíc korún), ktoré mu je Okresný súd v Komárne povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania, a preto môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).

Petit sťažnosti formuloval sťažovateľ, ktorý nie je právne zastúpený, má však právnické vzdelanie a je advokátom, a preto ústavný súd nemal dôvod spochybňovať jeho kvalifikovanosť na formulovanie návrhu a pri predbežnom prerokovaní vychádzajúc z jeho obsahu sa zaoberal len namietaným porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu, za ktorý ústavný súd považuje aj zbytočné prietahy v konaní pred všeobecnými súdmi, sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03). Podanie sťažnosti po uplynutí zákonom

ustanovenej lehoty je dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Konanie o veci sťažovateľa vedené okresným súdom pod sp. zn. 8 C 169/98 bolo právoplatne skončené doručením rozsudku odvolacieho súdu z 12. júla 2007 (ústavný súd zistil, že rozsudok nadobudol právoplatnosť 27. augusta 2007). Vzhľadom na to, že sťažovateľ podal sťažnosť ústavnému súdu po uplynutí lehoty dvoch mesiacov ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene (obdobne napr. IV. ÚS 323/07). Nadobudnutím právoplatnosti rozsudku okresného súdu došlo navyše k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa v jeho veci.

Skutočnosť, že sťažovateľ podal dovolanie, ktoré najvyšší súd odmietol uznesením zo 17. decembra 2007, nemala vplyv na rozhodnutie ústavného súdu.

Ústavný súd nevyzýval sťažovateľa na doplnenie sťažnosti o splnomocnenie pre právneho zástupcu, neznamená to však, že upustil od požiadavky povinného zastúpenia sťažovateľa advokátom v konaní pred ústavným súdom podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ale vzhľadom na to, že sťažnosť bola podaná oneskorene, nebolo už potrebné žiadať od sťažovateľa odstránenie tohto nedostatku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2008